

בתי המשפט

ברע 002417/05	בית משפט מחוזי תל אביב-יפו		
בש"א 20026/05			
בש"א 22203/05			
01/01/2006	תאריך:	שופט: אלטוביה מגן	בפני:

בעניין:

גל יעד בע"מ

מבקשת

ע"י ב"כ עו"ד ורוניקה ראובני

נגד

1. ט.א. מכונות מזון וקידוד בע"מ

2. א.ט. סוכנויות 1996 בע"מ

3. נועה מכונות ושירותים בע"מ

משיבות

ע"י ב"כ עו"ד מאג'ד בכרייה

שלא במעמד הצדדים**נוכחים:****פסק דין**

פסק דין זה עניינו, בבקשה לביטול עיקולים אשר הוטלו בהחלטת מותב זה, במעמד צד אחד מיום 17/8/05 (בש"א 20026/05). כמו כן, מן העבר השני, בבקשה למינוי כונס נכסם ולתפיסת ומכירת מיטלטלין, בהתאם להחלטה כאמור (בש"א 22203/05).

הוסכם בין הצדדים כי בבש"א 22203/05, תינתן הכרעה בהתאם לחומר המצוי בפני בית המשפט, בלא צורך בחקירות מצהירים, וכי הצדדים יתייחסו לבש"א זו בסיכומיהם. הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה (ע"מ 10 לפרוטוקול מיום 22/11/05). העובדות העיקריות נשוא בר"ע זו הועלו בהחלטת מיום 17/8/05. אציין אך זאת, עניינינו בהלך בו המבקשת בתיק העיקרי (להלן: גל יעד) טוענת כי צד ג', נועה מכונות ושירותים

בע"מ (להלן: נועה) הוקמה על מנת להתחמק מנושי החברות החייבות, ט.א. מכונות מזון וקידוד בע"מ, ו.א.ט. סוכנויות 1996 בע"מ למבקשת (להלן: המשיבות). בעיקר על מנת להתחמק מתשלום חוב פסוק שנפסק נגד המשיבות ולטובת גל-יעד, בבית המפשט השלום בהרצליה [בת.א. 4836/00](#), כאשר חובן הפסוק עומד בשעת כתיבת הסיכומים על סך של לפחות 509,732 ₪ (תדפיס הוצל"פ צורף). לפיכך נתבקש בית משפט זה להרים את המסך מעלנועה על מנת שהמבקשת תוכל להיפרע כדי חובותיהן של המשיבות כלפיה. בהחלטה נקבע כי יש להרים את המסך כאמור, לאור כך שהציגה המבקשת ראיות לכאורה המורות כי נגעה והמשיבות חד הן וכי הוקמה לשם התחמקות מביצוע פסק הדין כאמור.

שקלתי את טענות הצדדים על ראיותיהם והגעתי לכלל דעה כי יש לדחות את בש"א 20026/05, קרי להשאיר על מכונה את ההחלטה מיום 17/8/05.

נחה וזעתי כי מטרת הקמת נועה, היא לחמוק מנושי המשיבות ובכלל זה גל יעד. בעניין זה הונחה תשתית ראייתית ענפה מעם גל יעד. מהנתונים שלפני עולה כי קיימים מאפיינים עובדתיים רבים המצביעים על כך שהמשיבות ונועה, למעשה אותן חברות הן, בהבדל דק, דק יעד כי אין נבדק. הקמת נועה נועדה, כפי שעולה מחומר הראיות על מנת לסכל את יכולת גל יעד ונושים כדוגמתה להיפרע כדי חובם מאת המשיבות. במצב דברים זה, קיימת הצדקה לסטות עיקרון בדבר אישיותה המשפטית הנפרדת של החברה ולהורות על הרמת מסך [\(רע"א 510/00 ח. רשף קבלנים \(1990\) בע"מ נ' אילנה ענבר, פ"ד נד \(2\) 712; ע"א \(חי'\) 4128/96 הנסיכה מפרץ חיפה בע"מ נ' אלבז פרלה ואורי, דינים מחוזי, כרך כו \(8\), 19.60\)](#)

מר טקס הינו המנהל היחיד, ובעל מניות יחד עם אשתו, במשיבות ומנהל ובעל מניות יחיד בנועה (פרוטוקול מיום 22/11/05 ע"מ 1 שורות 10-15). כתובת המשיבות ונועה אותה כתובת היא. כתובת זו הינה רח' הסדנא 3, קרית אריה, פתח-תקוה, שם בוצעו עיקולי המיניסטלין נשוא בקשה זו.

בתצטורו של מר טקס לא מצויה כל התייחסות לכתובתה השונה, לכאורה, של נועה משל המשיבות, אלא שמבחין הוא בין הכתובת הרשומה אצל רשם החברות, שהיא משרדי החברה, לעומת כתובת מחסניה אשר לעיתים היא שונה. בעניין זה, טען מר טקס, בשמה של נועה, כי יש להבחין בין הכתובות השונות של המשיבות ושל נועה. לטענתו המחסן הוא של נועה בלבד. טענה זו נותרה בלא כל הוכחה. טענתו זו של מר טקס, יכולה הייתה בנקל להיות מוכחת, על ידי הצגת הסכם השכירות של נועה לגבי המחסן המדובר, או כל דרך אחרת. זאת לא נעשה (פרוטוקול מיום 22/11/05 ע"מ 4-5). בעניין זה ראה ה"פ 2889/90 אלמוזנהע מבוקר בע"מ נ. פקיד שומה פתח תיקווה, תקליטור מיסים עמ' 76 לפסק הדין. זאתמנעוד, הוכח כי מר טקס החליף את כתובות החברות, באופן תדיר (ע"מ 4 לפרוטוקול שורות 53 ואילך) ואולם אינו זוכר מתי עברה כל חברה וחברה. גל יעד הוכיחה כי דואר רשומאיתה לא נדרש על ידי מי מהחברות (מש/3-1).

הסברו של מר טקס בחקירתו אינו מסבר את האוזן. נטען כי "אנו משנים את המיקום שלנבבהתאם לעומס על המחסן, אם המחסן ריק אז בשביל מה להחזיק מחסן" (פרוטוקול ע"מ 43 שורה 15). ואולם מנספחים ח-2 ו-3 לבר"ע, תדפיסי רשם החברות לגבי המשיבה 2 ונעה, בהתאמה, עולה כי כתובותיהן זהות. מר טקס העיד בעדותו כי כתובת המשיבה 2 הינוברח' גזית 11, פתח-תקוה. אולם עיון בנספח ח1 לבר"ע, אף הוא תדפיס רשם החברות לגבשהמשיבה 1, מלמדנו כי כתובת זו הינה מענה של המשיבה 1, אשר לפי עדותו של מר טקס הפסיקה פעולתה כבר בסוף שנות ה-90 (פרוטוקול ע"מ 4 שורה 3). ערבוב זה בין כתובות המשיבות ונועה משרדיהן ומחסניהן, בצירוף כך שמר טקס שהינו מנהלן היחיד ואףבעל מניות עיקרי, כאשר זכרונו אינו עומד לו בכל הקשור למעברי המען התכופים, הביאוני לכלל מסקנה כי לא נעשתה הבחנה ממשית בין המשיבות ונועה בקשר עם מענן.

משאין להפריד בין הכתובות לצורך כל אחת מהמשיבות ונועה, הרי שאף בכל הקשור עם המיטלטלין המעוקלים לא הוכיחה נועה את בעלותה דווקא, בהם. אף בעניין זה לא הוצגו כל פסמכים אשר יכלו להיות מובאים בנקל. כך טען מר טקס כי המיטלטלין אשר עוקלו משמשים כמלאי עסקי של נועה, ואולם לא הוכח על ידי מי נרכש אותו מלאי, אף מסמכי היבוא לא צורפו, על מנת לעמוד בברור על זהות רוכשת המיטלטלין.

כל זאת ביתר שאת, כאשר מבחינת חומר הראיות עולה כי המדובר בעסקים זהים, אשר בהםלא נעשתה כל הפרדה, אם בתחום עיסוקי החברות ואם מבחינת השימוש בעובדי החפזות ונכסיהן. תחום העיסוק של המשיבה 2 ונועה הינו אותו תחום עיסוק, מכירת מכונות מתחום המזון. נועה ניסתה להטעים בסיכומיה, כי המכונות הנמכרות על ידי המשיבה 2 הינן מכונות קטנות יחסית לעומת אלו הנמכרות על ידי נועה. אולם טענה זו לא הועלתה בתצהירו של מר טקס ואף לא בעדותו. כשנשאל על שום מה לא הובהר עניין זה בתצהירו השיב כי אין לו תשובה (פרוטוקול ע"מ 8 שורות 7-8), אלא שטען כי המשיבה 2 עוסקת באקדחי מחירים ומכונות חיתוך בעיקר ואילו נועה עוסקת בכלל מכונות המזון הקימות בשוק.

פשרמבחינה זו אינו ברור כלל, ועל פניו הינו מלאכותי. משכך, ולאור כך שבעבר הופסקה פעילות המשיבה 1 והוקמה תחתיה המשיבה 2, וזאת לאור "יעוץ", כך שבלשונו של מר טקס2(פרוטוקול ע"מ 2 שורה 1). מה גם כי נקבע על ידי בית משפט השלום בהרצליה בת. 4836/00, נשוא תיק ההוצאה לפועל, וכיוצא בזה העיקולים דכאן, כי מר טקס לא הפרט בין המשיבות דכאן, על אף שלא הורם המסך שם (ע"מ 5 לפסק הדין-נספח ה' לבר"ע). הרי שעולה כי דפוס זה של הקמת חברות על מנת לחמוק מקיום התחייבויות אינו זר לבצל מניות ומנהל החברות, וכי תכלית הקמת נועה במקרה זה אינה נהירה, עד כי ניתן לומרבכי הוקמה, על מנת להתחמק מהתחייבויות המשיבות כלפי גל יעד בהעדרו של טעם ממשאחר.

אף בעניין עובדי ונכסי המשיבה 2 ונועה, עדותו של מר טקס היא כי "אנו משתמשים בכוח אדם ורכבים בהתאם לצורך בשתי החברות" (נועה ו.א.ט. סוכנויות 1996 בע"מ, המשיבה 2-מאג) (פרוטוקול ע"מ 6 שורה 25). בהמשך העיד כי נועה שוכרת רכבים בהתאם לצורך ואף המשיבה 2 עושה בהן שימוש (ע"מ 6 שורות 27-29).

בעניין זה הוגש תצהיר מר שלמה יוסף מטעם גל יעד (נספח יח' לבר"ע, סעיף 20) אשר מדבר בממצאי חקירה שבוצעה על ידו בעסקי נועה והמשיבות והמראים כי נעשה עירוב בין החברות כאמור, ובכלל זה אף לקוחות אשר טופלו על ידי המשיבה 2 הועברו לנועה. מר שלמה יוסף לא נחקר על תצהירו זה על אף כי היה זמין לכך ונכח בעת הדיון אשר נקבע לשם חקירת מצהירים, בו נחקר אף מר טקס. משכך עדותו לא נסתרה.

רוב טענות נועה הופנו לכך שנוהלו חשבונות בנק נפרדים בין המשיבה 2 לבין נועה וכי הנהלת החשבונות אינה משותפת ביניהן. אולם הובאו ראיות, ואף לא הוכחש על ידי מר טקס, כי נמשכו מזומנים מחשבונה של נועה לחשבון המשיבה 2, על אף שבאותה עת לא היו צמעת הפקדות במשיבה 2 (פרוטוקול ע"מ 8 שורות 1-2). מכך עולה, ולא הוכח אחרת, כי המשיבה 2 אינה פועלת, וכי מכל מקום תקבוליה עוברים מחשבון בנק אחד לאחר בהתאם להחלטותיו של מר טקס. משמא כי גם בעל החברה ומנהלה רואה בתקבולים בחברות השונות, על אף החשבונות השונים, "קופה אחת".

זאת ועוד מבחינת מאזנה של המשיבה 2 (נספח ד' לבקשה) והשוואתו לחשבונות אשר צורפו על ידי נועה לגבי שנים 2004 ועד 2005 נראה כי חלה ירידה ברורה ומשמעותית במכירות המשיבה 2, אשר עולה בקנה אחד עם מטרת חיסול פעילותה של המשיבה 2, והשגרת בעלי חובה אל מול שוקת שבורה (נספח ה' לתגובת גל יעד לבש"א זו). אומר אף זאת שאף אם אכן, כטענתה של נועה, נשארה פעילות במשיבה 2, על סמך אותן חשבונות המשבחה 2 אשר צורפו, ולו שמץ פעילות, הרי שלאור התשתית העובדתית אשר הונחה לפניו והעיסוב בין החברות, יש מקום להרים מסך בין נועה למשיבה 2. הירידה במכירות אינה מאששת גם את הטענה כאילו כל חברה מתמחה במוצרים מסוימים אלא מחזקת את המגמה של העברת הפעילות אל נועה כאמור. הירידה בפעילות מצביעה על חשש הברחת נכסים.

עוד צאוי לציין כי לא ניתן מענה מסביר את הדעת, ולו בכלל, על שום מה לא משלמת המשיבה 2 על חשבון חובה כלפי גל יעד. מדוע לא הוצע תשלום חלקי כלשהו, או הסדר אשפזיה מראה על ניסיון לעמוד בחובותיה. עניין זה מעיד על תום ליבו של מר טקס (ראו: [בש"א 10531/02](#) (ת"א) מאיר ברקת נ' חנניה בן זיקרי, דינים מחוזי, כרך לג (3), 1551, פסקה 9 להחלטה).

משמעותי כי אין המשיבה 2 משלמת את חובותיה, וכי עיקר מטרתה של נועה היא לאפשר למשצבות להתחמק מהנושה, גל יעד, הרי שיש להשאיר את החלטתי מיום 17/8/05 על מכונת, כך שיוורם המסך שבין נועה לבין המשיבה 2.

1

בבש"א 22203/05 נתבקש בית משפט זה להורות על מינוי ב"כ גל יעד ככונסת נכסים למכירת כל הציוד המעוקל במחסי המבקשת והמשיבות. בענין זה הושג הסכם דיוני לו ניתן תוקף של החלטה, כאמור לעיל. על פי הסדר דיוני זה על הצדדים היה לטעון בסיכומיהם אף לגבי בש"א זו. נועה נמנעה מעשות כן. בכך זנחה טענתיה בכגון דא. אף לגופו של עניין, לאור מסקנתי בבש"א 20026/05, יש לקבל את הבקשה.

8

אשפעל כן בש"א 20026/05 נדחית.

כמוסן בש"א 22203/05 מתקבלת. ב"כ המבקשת ממונה בזה להיות כונסת נכסים למכירת כל הציוד המעוקל במחסי החייבות לרבות בכתובת ברח' הסדנא 3 קריית אריה. המעוקלים יועברו למחסן מוכר והכונסת תפעל למכירתם בהתאם להוראות הדין. כן אני מורה על מימוש העיקול הרשום ברישום בחשבון נועה בבנק הפועלים סניף רמת יצחק 614 חשבון מס. 53889 וכן אצל שאר המחזיקים כמפורט בבקשה.

15

נועה ותשא בהוצאות גל יעד בסך 1,500 ₪ ובשכר טרחת עורכת דינה בסך 34,500 ₪ בתוספת מע"מ. סכומים אלו ישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום, אלא אם ישולמו בתוך 30 יום.

19

ניתן היום א' בטבת, תשס"ו (1 בינואר 2006) שלא במעמד הצדדים המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים מיידית לרבות באמצעות פקסימיליה.

22

אלטוביה מגן, שופט

23

24

25

26

27

052417/05 ברע05 אלטוביה מגן